

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Vnctio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

ab hinc, vt de ceruo speratas potius sumere liceret, vt in feruntur deinceps viuere coegetur.

Quo partem perituram potioris libertate caret, dominum vobis improbum, atque seruum aeternam qui paruo nesciat.

Vipera.

non parere fetus suos, sed ab his perodi traditur, quod esse multo negant. Sed quae morsus illos grauida quondam accussasse impietatem suorum fertur, & multum quae in mantate se erga illorum. Quibus responderint hi: Felicitate ipsi esse, quod ab ipsa tulerit mater. Quin etiam se parturientem videri. Traditur enim ab hac maris caput morditum igitur, mater, sed & vos feretis inquit.

scelerum vindictas, & delictorum supplicia congruentia

Seruus fugitiuus & Pistrinum.

seruum aliquantisper questum conspexit quodam seruum quem dum insequitur, vt traheret ad se, ille pectus delicti ceruitu fugere, atque in pistrinum, quod proximo delicti abdere. Ibi dominus ipso inuenit: Quoniam, in hoc deprehendi magis idoneo poterat?

inducit, diuinam vltionem sceleratos & tempore & loco

Vide Vindicta.

Vltio diuina.

POETICAE SENTENTIAE.

Vltio diuina.

Antholog. Sacr. Jacob. Bill.

Nulla Deum oblectat miserorum poena reorum, Nec scelerum vindex ira mouet placidum. Omnipotentis cupit reata & tranquilla voluntas, Quidquid decernit conuenit, hoc statuit: Vt nullus peccat regis censura querelis, Cum iuste accipiat debitus ordo malis.

SIMILITUDINES.

Quemadmodum Ischiacis medici pollicem inurunt, cum alibi dolens, alibi adiuuent remedium: Sic Deus nonnumquam patres laecat, sicut in filiis. In Moral.

medici quibusdam morbis occurrunt, priusquam appareant: Quae quae iam puni, ne fiant. In Moral.

Quamuis quidam repente se condunt sub terram, nihilominus vltionem, quo tendunt: Ira numquam irae licet occuli, tamen

calamitates autem, al quando nocentes. In Moral.

Quemadmodum dolor, quo mulier parturiens afficitur, ubi quae inuenit, demet, nec cessandi, locus est: Sic

hominis vltio, quum Deo vitium fuerit, diuinam vltionem

conuenit, quoniam fugiendi admittit potestas. In Psalm. 48.

Plani terrificum est atq; horrendum, nunc videre onerariam

fructo, hinc inae a venis impetu, aguari, spondasque flasti-

perunt, in gemiscere, rimisque fatiscere, ac suo modo nauarum

exanimatorum implorare subsidium: Sic etiam hor-

um, imo horribilius id esse spectaculum, si humani sermii pos-

solus, cum Deus improborum corda multorum scelerum con-

uenientem spiritu, in medio ipso vanitatis atq; ambiuos

regis et su exagitate ceperit. In Psalm. 48.

FABULAE.

Dominus aspectu feruis.

Et cui in sciam in seruis magna seuitia, qui neq; illis quicquam

opponi indulgeret ad quietem, & victum parcissime praeberet.

Ipse tempore quum abesse serui illum putarent longius, que-

ritumque secum miserias suas: tum vnus siue temere, seu instin-

tuum alioquo: Non ille, inquit, huius aui fructur videntia,

quae vnus dixit omnes compertis. Sed dominus audierat hoc,

et ad illis non conspectus, accesserat propius, atque perculerat

illius animum ipsius: contemere tamen illud, & nihil o-

mnino erga suos se praeberet. Cum vindicta copiosa fuisset,

intra dola condidit, recordatus dicti, seruum illum, qui

sceleratus malum sibi ellet, poculum eluere, & mustum afferre iu-

dit, ut deerer se illo inuito videntia sua si uelle. Hic quidem

quod inuito parabat, & Deo tamen volente, dicere deberas,

inquit, here: Magnae enim res, & mirabiles euntis celeriter ex-

stunt. Abi, inquit, ille, negator, & quod iustus perge. His dictis, nun-

tiatur scilicet quid in aedibus tumultus oriri. Ille praecurrens, vt rem

cognoscat & componat, de scalarum gradibus in festinatione praec-

ipitatur, & ceruice fracta prius moritur, quam gustasse vindictae

suae mustum.

Fabula & diuinam vltionem praesto esse docet, & animi periuca-

ciam redarguit. Aristotelem aiunt, narraisse de Anaxo filio Parthe-

niae similem historiam. Cui deridentem seruum, quum poculum iam

manibus teneret, subito nugiatum fuerit, hortum in agro, vbi tum

forte esset, ab apro vastari, ibiq; illum procurrentem istum dente a-

pri interiisse: quum quidem seruus ante ei, fidens praedictioni suae,

versum commemorasset, qui postea in proverbium abiit: *καλλὴ*

κατὰ πλάτος ἀνδρας, vel (vt alii) κατὰ πλάτος καὶ χεῖρας ἀνδρας.

Aquila.

Ea auis, quam Latini aquilam vocant a colore, Graeci *ἀετός*, a ve-

locitate, homo fuisse aliquando perhibetur, & quicquam locuples,

multisq; diuitiis abundans, sed omnium mortalium inhumanissim-

us, & inhospitalitate execrabilis. Quare irati Dii, quibus hoc sce-

lus est in primis inuisus, cum in illam, quam dixi, auem conuer-

runt, hoc insuper supplicio addito, vt postquam consensisset, ita ei

rostrum incuruaretur, vt cibo sumere non posset idoneum, cum

permitteret paciscendo vitam sustentari, ipsa foedissima morte fame

interiret.

Fabula hoc ait, meritis Deum poenis hominum scelera vlti-

esse, vt ait Herodotus, *Μεγαλειότης τῶν θεῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν*

μεγίστην τὴν τιμωρίαν παρὰ τῶν θεῶν.

Aquila & Vulpes.

Iniit quodam tempore iocunditatem aquila cum vulpe, quae vt vsu

familiaritatis confirmaretur, etiam nidus illis vicinos habere vi-

sum. Et aquila quidem suum in arbore fixit, nocera, ac vulpes pro-

pinquas arbutulas occupauit. Accidit forte, vt arbutulus ius reli-

ctis domi vulpes ad querendum passum exiret: aquila, cui co die

non fuisse praeda oblata, eliciens vltum cum pullis suis, arreptos ca-

tulos necessariae vulpis in suum nidum deportat, & illi se se suos

exaturat. Reuertit paulo post vulpes, vbi rem gestam cognouit, in-

credibili dolore affecta fuit, quumq; suorum interitum ferret ini-

quillime, cum hoc illam excruciarat, & in despectum se ab aquila,

& vindicandae tantae iniuriae nullam sibi viam apertam esse. Facile

enim intelligebat, celeritate illam atq; viribus longe praestare. Fecit

igitur, quod concedebatur, vt obsequeretur animo suo, & prope ar-

borem assitens, maledictis, & conuictis, non magis iam specularem

suam, sed hostem capitalem inuictata, Deos ad tam indigni facino-

ris vltionem aduocauit. Aquila desuper hanc ridere, & illam con-

temnere. Non diu autem post haec, quum forte eo in loco feriae es-

sent rutilians, & extra matuti pecoris adoleretur, aduolauit aquila,

vt consueuerat, ad extra, quae dum rapit, adhaesit de fauilla ex car-

bonibus aliquid, quo in nidum vna cum illis delato, & forte vento

exorto, materia, qua nidus congestus fuerat, flamma concepta, ex-

culsit, quumq; illa incendio dissiparetur, delapsi sunt & pulli aquilae

in terram, semivivi, quos tum vulpes, inspectante aquila, in sua da-

meta auferens, in magna lenitia vindictae deuorauit.

Fabula haec docet, peridos & sceleratos, quamuis iniurias & vim

potentia sua aliquantisper defendant, numinis tamen animadu-

ersionem & vltionem euadere non solere: secundum Horatianum

hoc:

*Raro antecedentem celestium
Deseruit pede parua claudo.*

Accipiter & Luscina.

Inuolauerat in arborem accipiter, auras vt captaret. Ibi forte re-

perto nido luscinae, quum prehenderet iam pullos, superuenit ma-

ter, & vt suis parcat, illam oblectatur, per omnia diuina & humanae

cum stitu miserabili. Quid stetu opus est, inquit accipiter, aut prec-

ibus? pretio me citius moueris. Quodnam esset, rogantem, ipsa

quod persolueret posset: carmen accinere iubet, vt delectetur. Hoc

meliosissima mater summo studio, de animo quidem tristissimo, sed

ab intimis praecordis promit. Cumq; cessasset, non mihi placuit, in-

quit accipiter, cantus tuus, neq; bellum carmen fuit, & arreptos pul-

los in conspectu matris deuorauit. Mox ab accipite, quem in illa in-

solentia & superbia insidiantem sibi non animaduertent, captus,

non mediocre gaudium praebuit miserae zuculae, quae plane diuini-

tus vindicari iniuriam suam potest.

Fabula docet, scilicet inuolentem, inferiorum dolores ludibrio

habere, neque cogitare.

Vltionem post caput esse DEVM.

Vnctio.

LOCI BIBLICI.

Vnctio, pro Spiritu sancto, *Ioan. 2. v. 20. 27.* translatione sum-
pta a consuetudine vnctionum, quae in lege vsurpabantur
Christi, *Dan. 9. v. 24.* Spiritus sanctus, *Ioan. 3. 27.* Vnctionis

